

Աւետարանէն լուսանկարած ենք խո-
րանանկարներն և տէրունական նկարներ՝
թուով 24 տեսակ:

* * *

Գրիգոր Տաթևացիի այս աւետարա-
նը Տաթևի հռչակաւոր մենաստանի թանգ-
արծէք հարստութիւններէն մէկն է, իբր
հրաշագործ մասունք՝ յաջա Զանգեզուրի
գեղջուկ ու բարեպաշտ ժողովրդեան:

Ժողովուրդը անհուն սիրով ու ջերմ
հաւատքով կապուած է այս աւետարանին
և անոր սրբազան տիրոջ՝ Գրիգոր Տա-
թևացիին հետ, որուն գերեզմանն ալ ուխ-
տատեղի է հաւատացեալներուն համար,

որոնց աչքին Տաթևացին հրաշագործ
սուրբ է:

Տաթևի վանքին արքեպիսկոպոսական
հանդերձները (պատարագչի) ինչպէս նաեւ
այս աւետարանը պատերազմի և իրար
յաջորդող դէպքերու տարիներուն փոխա-
դրուեցան թաւրիզ և այժմ իբր ազգային
աւանդ կը պահուին Հայոց Առաջնորդա-
րանին մէջ, Տաթևի երբեմնի վանահայր
և Ատրպատականի Հայոց արդի Առաջնորդ
Գեր. Տէր Ներսէս Արքեպ. Մելիք-Թան-
գեանի հսկողութեան տակ:

Թաւրիզ
24 Ապրիլ 1933

ՀԱՅԱ ՍՏԵՄԵԱՆ

Լ Ո Ն Տ Ո Ն Ի

(ԹԱԻՐԻԶՈՒ)

Թ. 66 ԱԻԵՏԱՐԱՆԸ

Թողորք՝ 252. — Մեծորիւն՝ 16×12×4
հրդմ. — Գրոշիւն՝ երկսիւն. — Նիւր՝ լաւ
յղկուած թուղթ, դեղնորակ. — Տողք՝ 21. —
Կազմ՝ կարմիր թուղթէ երեսով խաւաքար-
տեայ, Նոր. — Մագաղաթեայ պանդանակը
չկան. — Հանգամանք՝ լաւ պահուած. սկզբը
նական կաշեայ կողքերը ինկած և ի նորոյ
կազմուած. մաշած շրթունքները դանակի
տակ կտրուած լուսանցքի զարդերը փնա-
սուած: Չորս աւետարաններն ալ ունին
իրենց մանրատառ նախադրութիւնները.
ստորին լուսանցքներու վրայ կան համա-
բարբառի համարանիշերը, սեւ ու կոկիկ
գրով: Չորս աւետարաններն ալ լման են,
ինչպէս նաեւ յիշատակարանը. — Դատարկ
րեորք՝ չորս թերթ սկիզբն ու վերջը. —
Սկզբնատառք իւրաքանչիւր խորանագարդ
էջի վրայ, մարդագիր, կենդանագիր և
թռչնագիր, վայելուչ նկարչութեամբ. հա-
մարները ունին կարմրադեղ յաջող երկա-

թագրեր. — Գիր՝ սեւ մեկնով ընտիր բո-
լորգիր. — Վերնագիրք՝ իւրաքանչիւր խո-
րանագարդ էջի վրայ, միշտ երեքական
տող. առաջինը զարդագիր, գունազարդ,
յաջորդական տողերը կարմրադեղ և մա-
նուշակի կարմիր երկաթագիր. — Լուսանցա-
զարդք՝ չորս մեծ, իւրաքանչիւր խորանի
կից, զարդարուն: Ներքին բոլոր լուսան-
ցազարդերը սովորական մօրիֆներ, կար-
միրի և լազուարտի ծաղկումով. — Խորանք
չորս հատ, չորս աւետարաններու սկիզբը,
էջ 1. 139. 229 և 383, բոլորն ալ հայ-
կական և պարսկական մօրիֆներ յաջող
ծաղկումներ, լազուարտ յատակի վրայ,
մեծ ու փոքր վարդեակներով. — Նկարք,
մանրանկարք և կիսախորանք կը պակսին:
Գրիչ՝ Անանիա արեղայ. — Ստացող՝ Ստե-
փանոս քհնյ. — Տեղի՝ Հերմոնի վանք. —
Ժամանակ՝ ԶԺԸ (+ 551) = 1469. —
Ծաղկող՝ անյայտ: Չեռագիրս 1926 մարտ

6ին նուէր տրուած է Լոնտոնի Ս. Սարգիս
եկեղեցւոյն, Խաչիկ Խան Սարաճեանի
կողմէ:

Մատեանս է Աւետարան, թղթեայ, նկա-
րուն, ուր կան չորս աւետարանները լման.
կը պակսի «Իրք կնոջն շնացելոյ» մասը:
Յիշատակարան՝

Ա. — Էջ 500ի վերջ Յովհաննու աւե-
տարանի. — «Փառք անեղ Բանին աստու-
ծոյ: Երիցն ի միում կատարեալ առանձ-
նաւորութեամբ. և միաւորեալ ըստ աս-
տուածութեան, եռահրաշ...»:

Եւ արդ զրեցաւ սա ի թուարեութեանս
հայոց: ԶԺԸ: (1469) Ի հայրապետութեանս
տեառն Ընդհանրական: Գրեցաւ սուրբ աւե-
տարանս ի վանքս Հերմոնի ընդ հովանեաւ
սուրբ լուսաւորչիս և սուրբ յակոբիս և
սուրբ ստեփանոսիս. և սուրբ վարդապե-
տացս որ աստ կան հանգուցեալ: և ի
յառաջնորդութեան արքիս յարութեանս
Զեռամբ սուտ յանուն անանիայի գրչի. որ
անուամ(ք)ս միայն խարեղս և ոչ գործով:
Արդ ամենայն ոք բարոյ ցանկայ վասն
սիրոյ արքայութեան որպէս ասէ առա-
քեալն. թէ երանի որ ունիցի զաւակ ի
սիրն և ընդանի եմ: Ես ստեփանոս քա-
հանայս. ստացայ սուրբ աւետարանս, և
ետու զրեղ զսայ յիշատակ ինձ և ծնաւոց
իմոց. հաւրն իմո ամիրին, և մաւր իմ
րաձիկին. և հաւրեղբաւրն իմ մկրտչի լու-
սակրաւն արեղայի, և կողակցին խրմար-
րին? և որդին իւր յակոբ. աղքատնոս, գրի-
գոր, արխատական: և զգուտորն իմ զմար-

գարիտն. և զքոյրն իմ Լուսանկիք, զհռչոյ-
սիսն, և զա արեան մերձաւորսն. զկեն-
դանիսն և զհանգուցեալսն. և աստուած
որ առատն է ի տուրս ողորմութեան ձեզ
յիշողացդ և մեզ յիշելոցս ողորմացի իւր
միւսանգամ զալրստեամբն ամէն և եղիցի:

«Դարձեալ յերես անգեալ աղաչեմք
զձեզ ով մանգունք սուրբ եկեղեցոյ որք
կարդալով կամ աւրինակելով զվերին
ըստացող սուրբ աւետարանիս զուստայ
միտանն որ ըստացաւ զսայ յիշատակ իւրն
և ծրնաւոցն իւրոց, ուստայ յակոբին և
կողակցին իւրոյ տայալին և իւր զաւա-
կին անկաշիկն նիկարին. քրիստոս աս-
տուած աւրհնէ զուստայ զմիտանն և զիր
որդին և զխոշիւայր և զանկոշ որ և զմայրն
սոցա զհռչոյսիմայն. յիշեցէք ի քրիստոս
և աստուած զձեզ յիշէ ամէն »:

Բ. — Էջ 501. — Դարձեալ վերջին ստա-
ցող սուրբ աւետարանիս լուսաւորչիս քհնյ.
որ ստացայ մեղրոյկ կպիկ զաւետարանս
ի հալալ ընչից իմոց, առի. Ժ. ո. դահեկ:
Յիշատակ ինձ և ծնողաց իմոց. հօրն իմ
խոշապսին, մաւրն իմ պիկի խարութին,
կողակցին իմ տիպարին, որդոյն իմոյ զա-
քարայ նորաբողոք զարկաւորին. աղաւթն.
առ հասարակ ամենայն աշխատողացն սո-
ցայ յիշեցէք զտէրն ամենայնի: Ի թվ. ԽԺԸ
(1566). ի յառաջնորդութեան սուրբ ա-
րուստայ ստարեի, լուսեփանսարնակի.
Ի թագաւորութեան շահ րահմագին, կաթո-
ղիկոսութիւն եմիսանին Տէր Միքայելին:

Լոնտոն, 25 Օգոստոս 1934

ԱՐՏԱՆԱԶԻ ԱՐԲԵՊՍ.